

KÖSZÖNTŐ

Szinte hihetetlen, hogy e szám vendégszerkesztője, Gyulai József, az MTA rendes tagja, aki telve energiával, kezdeményező-készséggel, ma is számtalan felelősségteljes megbízást visel a vállán, immár a 70. születésnapját ünnepli 2003. augusztus 21-én!

Hosszú út vezetett szülővárosából, Hódmezővásárhelyről, melynek ez évtől díszpolgára, a szegedi egyetemi és fizikusi kutató évek után a KFKI-ba, Csillebércre, ahol szakmai pályája kiteljesedett. Korán eljegyezte magát a félvezető szerkezetek kutatásával, ezen a területen szerzett kandidátusi fokozatot, majd – ahogy ő szokta mondani – „szerencsés véletlenek sorozata” után pályafutása az ionsugaras technikákkal, elsősorban az ionimplantációval fonódott egybe. Ehhez azonban az USA akkoriban ezen a területen vezető laboratóriumaiban folytatott többéves kutatáson, számos külföldi vendégprofesszori meghíváson keresztül vezetett az út. Mivel az ionimplantáció a mikroelektronikai integráció, a méretcsökkentett eszközök fejlesztésének máig egyik kulcstechnológiája, munkássága végig az ipari fejlődés fókuszában zajlott. Alkotó részese lehetett több olyan felfedezésnek, mint például a szilárd fázisú epitaxiás kristály-visszanövesztés módszere, melyek a mai napig alapvetően meghatározzák az ion-implantációs technika alkalmazását a félvezető szerkezetek kontrollált adalékolására. Akkori vezetői támogatása révén az ionsugaras kutatás hazai feltételei is kialakulhattak a KFKI-ban, ezen a bázison nevéhez kötődik a hazai ionimplantációs iskola létrehozása, és az ionsugaras analitika bevezetése a félvezető technoló-

giai kutatás-fejlesztésbe. A hazai mikroelektronikai fejlesztési programban vállalt megbízatást követően figyelme szinte kizárólag a kutatás és az egyetemi oktatás felé fordult. A fizikai tudomány doktora, 1985-től a BME Kísérleti Fizika tanszékének professzora, majd tanszékvezetője. 1992-ben az egyik KFKI utódintézet, a KFKI Anyagtudományi Kutató Intézet névadó igazgatója lett, majd 1998 óta az MTA Műszaki Fizikai és Anyagtudományi Kutatóintézet igazgatója. Számos nemzetközi konferencia szervezésével, Magyarországra hozatalával, nemzetközi szervezetekben viselt tisztségeivel (EMRS VB tagság, a Böhmische Physical Society kancellárság, IUPAP alelnökség) öregbítette a magyar tudomány hírnevét.

Munkásságát itthon is elismerés övezi. 1993-ban Széchenyi-díjban részesült, az MTA 1990-ben levelező, majd 1995-ben rendes tagjává választotta. Jelenleg a Műszaki Tudományok Osztályának elnökhelyettese, az Eötvös Loránd Fizikai Társulat idén leköszönt elnöke. Az interdiszciplináris kutatás, az anyagtudomány egységes szemléletű művelésének elkötelezett híveként természetesen, hogy a nanotudomány- és technológia kezdeti lépéseinek egyengetésében is kulcsszerepet vállal, nem csak mint kutató, de az európai nanotechnológiai tudományos pályázati rendszer hazai képviselőjeként is.

E különszám szerzői ezzel a kötettel köszöntik az ünnepeltet a szélesebben vett anyagtudományi területen dolgozó kollégáik nevében is, és jó egészséget kívánnak továbbbi aktív tudományos, tudományszervezői és oktatói munkásságához!